

stykket vil jeg sige, at inden man genoptager denne Udmøntning, som jeg mener, vi kommer til at genoptage, maa der naturligt finde en Overvejelse Sted af de Forhold, som bevirker, at Skillemønten udvandreri til Udlandet; ved andre Ord, en Forandring af Møntens Sølvholdighed og en Forandring i den nordiske Møntkonvention i saa Henseende maa tages under Overvejelse.

Chr. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller spurgte mig, hvorfra jeg havde min Sagkundskab, mine Oplysninger, naar jeg skulde bedømme et saadant Forslag. Jeg vil da henvise ham til at læse, hvad jeg sagde i Marts Maaned ved Behandlingen af et tilsvarende Lovforslag. Det ærede Medlem sagde i øvrigt, at jeg kunde faa et Kursus hos ham. Ja, hvis det skulde være i Overlegenhed, saa kunde jeg maaske nok trænge til det; men det ønsker jeg nu ikke. Det ærede Medlem udtalte, at vi kunde bruge vore Penge til nyttigere Ting; det havde da været rart, om det ærede Medlem havde stillet et Forslag i saa Henseende, om han f. Eks. havde stillet Forslag om at anvende disse Penge til et andet Byggeforetagende eller lignende, men det gjorde det ærede Medlem ikke. Det ærede Medlem er ikke saa ivrig efter at stille Forslag i den Retning, man kritiserer blot og siger, at man ikke vil gaa med til dette Forslag; men stille noget positivt i Stedet det lader man være med. Det ærede Medlem kan ikke bestride, at Sundhedsautoriteterne har grebet ind, fordi det er sundhedsfarligt at arbejde i Lokalerne; og jeg tror, vi kan gøre, hvad vi vil, ved den Bygning, vi faar dog ingen Fornøjelse af den, thi hvad det ærede Medlem end vil stille op i den ene eller den anden Retning, kan han ikke faa Bygningen til at staa stille. Saa snart der kører Vogne forbi, særlig Lastautomobiler, ryster hele Huset, og de Maskiner, der arbejdes med dernede, er saa fintfølende, at de ikke taaler det; man kan koste paa det, hvad man vil. saa bliver det lige galt. Jeg gentager min Anbefaling af Lovforslaget, thi jeg tror at turde sige, at et Forslag, der var saa nøje gennemtænkt som dette, skal man lede længe efter.

Mads Gram: Der er et gammelt Ord, der siger, at den ved bedst, hvor Skoen trykker, som har den paa, og derfor synes jeg ogsaa, at der er nogen Sandsynlighed for, at de Mænd, der arbejder ved Mønten og leder den Virksomhed, har nogen Forstand paa; om Lokaliteterne er gode eller ikke. Ud fra denne samme Betragtning mener jeg at have nogen Adkomst til at tale

om Mangelen paa Skillemønt. Ganske vist, naar man lever her i København, føler man ikke Ubehagelighederne i den Retning særligt, for her er der jo passende med Skillemønt; men saa snart jeg kommer hjem og skal have fat paa disse fedtede og slimede Frimærker, er det, ligesom Ligtornene gør ondt. Ganske vist er vi vant til den Tilstand fra den tyske Regerings Tid, for da blev der hamstret Nikkelmønt i ganske uhyggelig Grad, og da var vi nødte til at benytte Frimærker; men vi havde haabet, at det her ligesom paa saa mange andre Omraader skulde blive bedre, naar vi nu kom under dansk Styre. Derfor staa vi nu hjemme og ser efter, om der er Villie til at hjælpe og forøge Produktionen af Skillemønt, saaledes at vi kunde blive fri for den Smittekilde, som Frimærkerne er.

Med Hensyn til Reparation af forhaandenværende Bygninger eller Nybygning maa jeg i øvrigt sige, at jeg staa paa det Standpunkt, at naar det gamle virkelig kan blive godt og tidssvarende ved en Reparation, ja, saa reparerer vi; men kan det ikke det, saa lader vi være med at reparere og bruger det gamle, saa længe det gaar nogenlunde, men naar det ikke gaar mere, bygger vi nyt.

Nu har ganske vist det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müllers vægtige Indlæg i Dag bragt mig til at revidere de Principper endnu en Gang, men jeg maa alligevel sige, at min praktiske Erfaring fra før er blevet staaende, og jeg har bibeholdt den Overbevisning, at den gamle Møntbygning er ikke tidssvarende for en saadan Virksomhed. Forholdene er for indeklemte, og Pakhuset med de mange Luger er ingen heldig Nabo for en Virksomhed, hvor der arbejdes med Guld og Sølv; og naar det ikke kan blive godt, saa skal man lade være at lappe paa det gamle. Lad os hellere tage Tyren ved Hornene og faa noget nyt for Pengene, der virkelig kan blive godt.

Ordføreren (Nørskov): Jeg er glad ved den Udtalelse, der nu fremkom fra det ærede Medlem Hr. Mads Gram. Den bekræfter, hvad jeg sagde ved Begyndelsen af Forhandlingen, at det er særlig i Sønderjylland, man lider under Mangelen paa Skillemønt. Jeg synes ærlig talt ikke, vi kan være bekendt, at man skal blive ved dernede at bruge Frimærker i Stedet for Skillemønt, og vi risikerer let at blive nødte til at skulle bruge dem ogsaa i det øvrige Land. Det var det, „Berlingske Tidende“'s Bemærkninger gik ud paa.

Jeg har dernæst en enkelt Bemærkning